

O sinteză a marilor fapte ale celor Trei Mari Ierarhi: Episcopul vicar Timotei Prahoveanul la Catedrala Patriarhală

În ziua în care Sfinții Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur sunt serbați împreună, Preasfințitul Părinte Timotei Prahoveanul le-a prezentat credincioșilor prezenți la Sf. Liturghie în Catedrala Patriarhală o sinteză a marilor fapte ale celor Trei Mari Ierarhi.

„Cine va face și va învăța așa pe oameni, mare se va chema întru împărăția cerurilor” (Matei 5:19) – Pornind de la cuvintele textului evanghelic citit în 30 ianuarie 2019 Episcopul vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor a explicat de ce sunt „Mari” cei Trei Ierarhi fără a intra în amănunte referitoare la viața fiecăruia.

Educația creștină în familii strălucite și de la marii profesori Sf. Vasile era fiul unui cunoscut avocat și retor, Sf. Grigorie era dintr-o importantă familie sacerdotală, iar Sf. Ioan a fost fiul Generalului Secundus, a amintit ierarhul, evidențiind că de mici „acești trei sfinți prăznuiți astăzi au avut parte de o educație creștină în familii strălucite”.

„Iar mai târziu, în tinerețe, au cunoscut cei mai mari profesori ai vremii, fie că aceștia erau la Cezareea, la Constantinopol sau la Atena.

Au cunoscut, după cum aveau să și mărturisească doar două drumuri: acela al bisericii și al școlii”, a continuat Preasfinția Sa.

PS Timotei Prahoveanul a menționat că Sf. Trei Ierarhi „au fost preocupați nu doar de cunoașterea teologiei, ci și de alte științe: astronomie, gramatică, muzică și de alte discipline care se predau atunci în școlile mari ale vremii”.

Numeroasele scrieri care „au rămas peste veacuri actuale și foarte cunoscute” sunt dovada educației primite și a inspirației Duhului Sfânt primite în urma trăirii lor deosebite.

Au apărat credința într-un veac „de aur”

„Toți trei au trăit într-un veac care a însemnat foarte multă mărturisire pentru adevărurile de credință, veac pe care Biserica l-a numit «de aur» nu pentru că ar fi avut atunci foarte multă bogăție materială, ci pentru profunzimea cuvintelor

mărturisitoare scrise și rostite care au fost considerate încă din vremea aceea «cuvinte de aur», adică neprețuite pentru memoria Bisericii”, a spus ierarhul.

Preasfinția Sa le-a amintit credincioșilor că acest veac „de aur” nu a fost unul facil și Sf. Trei Ierarhi au avut de apărut credința și Biserica în fața diferitelor erezii și atacuri.

Părintele Episcop i-a evidențiat în special pe Sf. Vasile cel Mare și pe Sf. Grigorie au luptat pentru păstrarea adevăratei credințe împotriva arienilor.

„Adeseori, bisericile ortodoxe, adică cele care mărturiseau dreapta credință, erau închise, cum s-a întâmplat la un moment dat în Constantinopol, unde nu mai exista nicio biserică ortodoxă. Toate erau ariene, adică eretice”.

Preasfințitul Părinte Timotei a evocat o minune făcută de Sf. Vasile la Niceea, acolo unde marea biserică din cetate a fost închisă de împăratul Valens care-i susținea pe arieni:

„La cererea credincioșilor a descuiat biserica doar cu puterea rugăciunii, ușile fiind ferecate pentru a-i împiedica pe creștini să intre”.

Au fost mari păstori de suflete

„Toți trei au fost mari păstori de suflete, păstorind Biserica lui Hristos și iubind-o mai mult decât orice în viața lor”, a evidențiat Preasfințitul Părinte Timotei.

Sf. Vasile cel Mare

Sf. Vasile a ajuns păstor al Bisericii din Cezareea Capadociei, în anul 370.

„Pe lângă minunatele slujbe pe care le săvârșea, pe lângă cuvântările cu care întărea poporul credincios a construit foarte multe așezăminte pentru oamenii aflați în suferință și în nevoi”, a subliniat ierarhul.

Așezămintele construite special pentru tratarea bolnavilor, mulți dintre ei pe patul de moarte, s-au numit mai întâi „Cetatea Milosteniei” și apoi au primit numele de „Vasiliada”, după numele întemeietorului lor.

„Contemporanii ne spun că Sf. Vasile cel Mare era adesea prezent în mijlocul bolnavilor, nu se sfia să-i îngrijească, iar pe unii să-i sărute chiar dacă erau leproși”.

Printre preocupările filantropice ale Sf. Ierarh Vasile cel Mare, PS Timotei a amintit atelierele și școlile înființate pentru copiii orfani și faptul că o mare parte din moștenirea proprie de la părinți a folosit-o în scop caritabil în timpul secetei din 373.

Sf. Grigorie Teologul

Sf. Grigorie a fost hirotonit mai întâi pentru o mică așezare din Capadocia – Sasima, dar avea să ajungă pentru scurt timp arhiepiscopul cetății Constantinopolului unde a avut de suferit multe de la arieni

„Când a ajuns la Constantinopol a fost primit cu pietre de arieni” a menționat Episcopul vicar.

Sf. Grigorie a fost lovit cu pietre și mai târziu, într-o noapte de Paști, când oficia botezul unor catehumeni. Loviturile primite în acea noapte de Paști i-au cauzat pierderea vederii la un ochi.

Preasfințitul Părinte Timotei Prahoveanul a subliniat faptul că prin predica sa Sf. Grigorie a readus la dreapta credință toate bisericile din Constantinopol.

Sf. Ioan Gură de Aur

Despre Sf. Ioan Gură de Aur, Episcopul Timotei Prahoveanul a spus că „a făcut mult bine Bisericii și a vorbit ca nimeni altul” timp de zece ani cât a păstorit Constantinopolul, deși a fost o perioadă exilat de împărăteasa Eudoxia și soțul ei Arcadie.

De asemenea, Preasfinția Sa a amintit că Sf. Ioan a fost numit „Ambasadorul săracilor” pentru că a construit case pentru cei neajutorați.

Au fost mari rugători și asceți

În partea de final a predicii rostite miercuri în Catedrala Patriarhală, Episcopul vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor a constatat că Sf. Trei Ierarhi au fost „mari rugători și asceți”.

Pe lângă faptul că de la Sf. Ioan și Sf. Vasile păstrăm rânduiala celor două liturghii care le poartă numele, părintele episcop a evidențiat latura ascetică a întregii treimi de arhieri.

„Ei au fost mari rugători și asceți trăind o perioadă retrași în locuri izolate, unde au practicat o asceză severă”.

Totodată, Preasfinția Sa a vorbit și despre faptul că Sf. Trei Ierarhi sunt un exemplu de adevărată prietenie și iubire frățească.

Ierarhul a evocat prietenia dintre Sf. Grigorie Teologul și Sf. Vasile cel Mare, fiind considerați „același suflet în două trupuri” dar a completat că „Sf. Trei Ierarhi i-au considerat în primul rând prieteni pe toți cei care-l urmau pe Hristos”.

La final, s-a rugat marilor ierarhi pe care i-a evocat în cadrul predicii „să ne dea

râvna pe care au avut-o ei, să ne ofere același curaj pe care l-au avut în mărturisirea credinței, aceeași iubire pentru slujirea Domnului și a celor aflați lângă noi și să înțelegem că la ușa bisericii stă mereu Hristos care suferă împreună cu cei ce suferă”.

Publicat de Gheorghe Anghel

Foto credit: Mircea Florescu / Basilica.ro